

være fra Ringkøbing Fjord. Man maa nemlig huske paa, at til Ringkøbing Fjord løber der Aaer, som tage Vandet fra et Areal omtrent som Halvdelen af Sjælland. Det er altsaa et umaadelig stort Tilløb, der finder Sted til Ringkøbing Fjord, og derfor maa der nødvendigvis være et Afløb. Nogle mene, at dette Udløb skulde lægges noget mod Syd omtrent ved Bjerregaard, men Finansudvalget staaar overfor alt dette tvivlende og uforstaaende. Vi have haft en Konference med den højtærede Minister om Sagen, men jeg maa sige — det er maaske min Fejl —, at jeg blev ikke klogere efter den Konference, saa jeg antager, Ministeriet selv staaar tvivlende og raadvildt og ikke selv ved, hvad det vil og skal gøre i denne Sag. Men at lade Forholdene passe sig selv derovre tror jeg ikke gaar an, der maa sikkert gøres noget.

Det er vanskeligt at raadspørge den Befolkning, som bor derovre, fordi den er saa bunduenig. Der er et Nordparti — det er Ringkøbing By og Egnen ved Holmsland og Stadil og deropad —, som har gennemført Kanalen ved Hvide Sande, det var dem, der stærkt holdt paa den. Men ved Siden deraf er der et Parti, som bestaar af de Folk, der bo mod Syd og Sydøst nede ved Værnengene og Lønborg og Hemmed og Nørre- og Sønderbørk og Veiling, hvad alle disse Sogne hedde, de have helt andre Interesser, de have været Modstandere af Hvide Sande-Kanalen, og det er dem, der ønske Kanalen lukket og Udløbet ført længere Syd paa. Hvis man vilde raadspørge Befolkningen, som bor derovre, Nordpartiet og Sydpartiet, tror jeg, at man ikke vilde blive klogere, thi man vilde faa Anskuelser frem, som ere saa vidt forskellige, at man intet kan bygge paa dem. Det bedste vilde derfor sikkert være, om man fik denne Sag undersøgt af Folk, som staa fuldstændig upartisk og ikke have personlige Interesser i Spørgsmaalet. Det kan ikke nægtes, at baade Nordpartiet og Sydpartiet have deres personlige Interesser, som de ønske at faa frem. Skal der gøres noget, mener jeg derfor — og her kan jeg slutte mig til, hvad den ærede Ordfører sagde —, at Sagen bør tages op til Undersøgelse, naturligvis af sagkyndige paa Vandbygningsvæsenets Omraade, men i Forbindelse med Folk, der staa udenfor Striden, som staa upartisk. Paa denne Maade tror jeg, at man bedst vilde kunne faa Forslag frem, som ramme det rette.

Jeg har saa endnu et lille Spørgsmaal at omtale, og det er, at vi fra Socialdemo-

kratiets Side har foreslaaet en Nedsættelse af de Udgifter, som ere krævede til Hovedreparation af de kongelige Slotte. Vi have foreslaaet, at dette Beløb nedsættes med 20,000 Kr. Det forekommer os, at man har været lovlig flot med de Bevillinger, der kræves til dette Øjemed, og da alt i dette Land skal mærke Sparsommeligheden, synes jeg, at vi ogsaa kunne lade de kongelige Slotte føle, at nu skal der spares.

Rode: Da min ærede Sidemand (Zahle) har maattet holde sig hjemme paa Grund af Forkølelse, skal jeg fremsætte nogle Bemærkninger om den foreliggende Sag i hans Sted. Den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen) har omtalt det Samraad, der har fundet Sted angaaende de uheldige Takstforhold, som ere fremkomne for Frederikssunds-Banens Vedkommende i Anledning af Banegaardens Flytning og de bugtede Siksak-Linier, hvori nu Togene fra Frederikssund føres ind saavel til Godsstationen som til Personbanestationen. Den ærede Ordfører udtalte megen Sympati overfor Ønsket om at tilvejebringe bedre Forhold for Beboerne langs Frederikssunds-Banen, og dette kan jeg ganske slutte mig til. Men jeg tror ogsaa, at det for Statsbanerne vil være en Nødvendighed at tilvejebringe rimeligere Forhold. Taksterne paa Frederikssunds-Banen beregnes som andre Takster ganske mekanisk, men ingen Privatdrift vilde udelukkende bygge sin Takstberegning paa ren mekanisk Maade, den vilde tage Hensyn til Konkurrencemuligheder, og ikke nogen Privatbane for en Lokalbandedrift som her fra København til Frederikssund vilde falde paa at fastsætte saadanne Takster, som Staten nu opkræver for Frederikssunds-Banens Vedkommende, da de simpelt hen vilde medføre, at Trafikken tog af i en meget betænkelig Grad, at Trafikken overførtes til andre Baner for de Stationers Vedkommende, hvor saadant lod sig gøre. Den vilde dels overgaa fra Statsbanerne til Privatbanerne, og dels vilde den overføres fra Banen til andre Transportmidler. De Deputationer, som have været hos os i Finansudvalget, have anført Eksempler paa, at man vil kunne staa sig ved at benytte Transport med Vogne for visse Strækningers Vedkommende fremfor Statsbanerne med den nuværende Godstakstberegning. Den højtærede Trafikminister har imidlertid kun ladet Taksterne beregne i Overensstemmelse med Loven, saa for saa vidt er der intet at bebrejde ham i denne Henseende, men Spørgsmaalet er, om der ikke kan findes en Udvej, naar en Lov fremkalder saa absolutte Urimeligheder som dem, der her